

Mám kamarádku Olgu.

Olga je Ruska. Olga byla u toho, když jsem se před jedenácti lety zakoukal do své ženy. Olga nám tehdy kupovala jeden absint s redbulem za druhým. Koupila jich za ten večer asi sto, pro celou partu.

Protože Olga byla ten večer ráda, že nás všechny vidí, a měla velkou radost, že nám může udělat radost. Nenapadlo ji přemýšlet nad tím, že absint s redbulem v centru Prahy není nejlevnější pití, zvláště v takovém (ruském) množství.

Nenapadlo ji počítat. Přepočítávat radost a lásku na absint s redbulem.

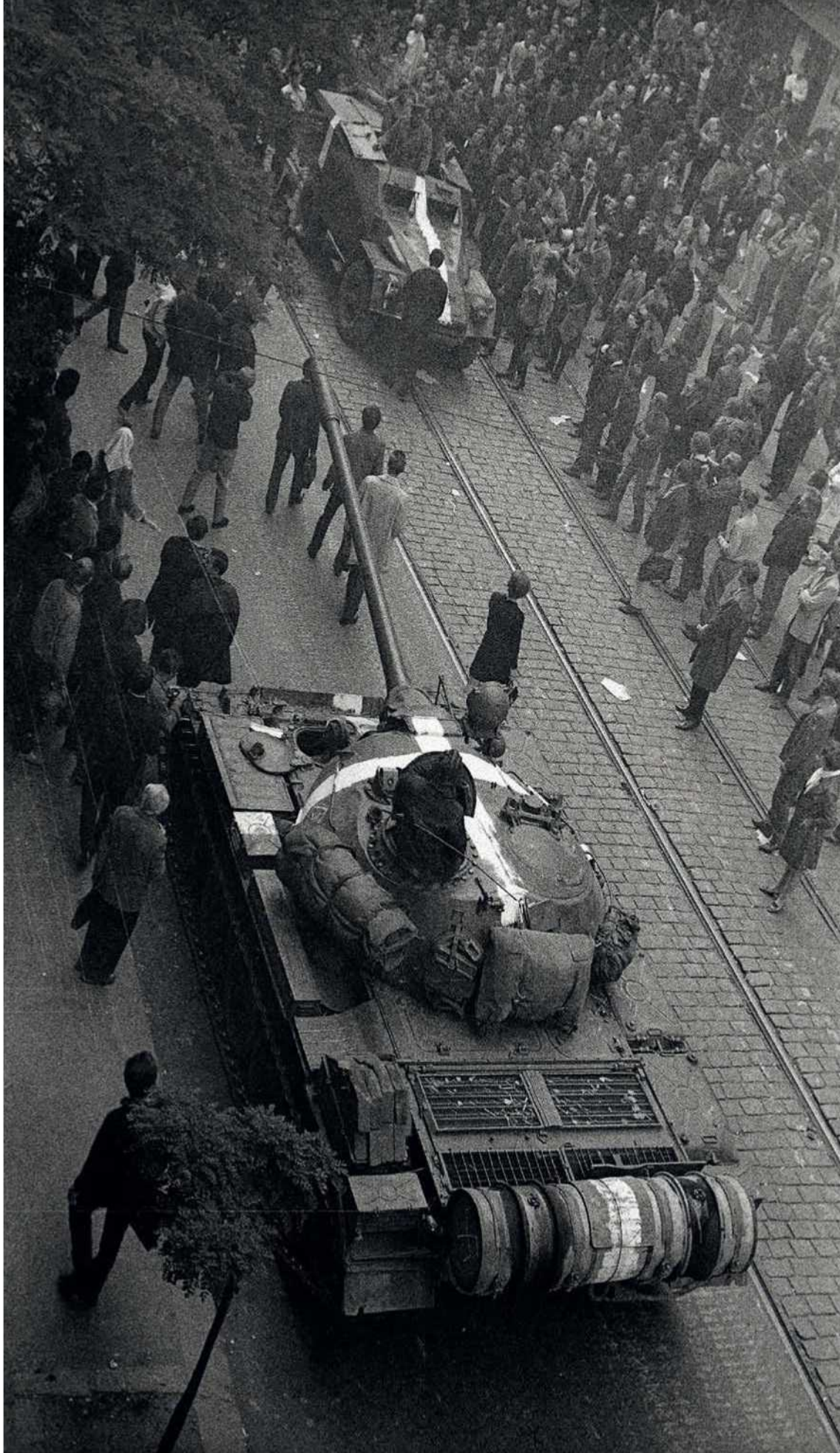
Olga by prodala auto, kdyby jí nad ránem při placení těch redbulů s absintem pár tisícovek chybělo.

Abychom my ostatní, které má ráda, měli radost.

Tuhle úchylku široké ruské duše běžný Čech nikdy nepochopí. Přijde mu podezřelá. Přemýšlí, co tím asi Olga sleduje, koho chce těmi panáky podplatit. A vůbec – jaký z toho má Olga celkový prospěch?

Nedokáže pochopit, že to dělá prostě proto, že je ráda.

My Češi nemáme Rusáky rádi. Nenávidíme je. Pravděpodobně proto, že nám ze všech států, co jich na světě je, v historii ublížili nejvíc.

Rusáci jsou svině. My Češi jsme hrdá demokratická země, která se už nikdy nebude obracet na východ, kam nepatří. Čtyřicet let rusáckého otrokářství nám bohatě stačilo. Rusáci jsou svině a chtějí si podmanit celý svět. Obchodně, počtem, mafií, atomovkou. Rusáci, to znamená Alexandr Sergejevič Puškin, Ivan Bunin, Isaac Asimov, car Mikuláš, Vladimír Vysockij, Anna Kurnikova, Michail Gorbačov, Petr Iljič Čajkovskij, Bulat Okudžava, Alexandr Ovečkin, Stalin, Lenin, Putin – ti všichni jsou svině.

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ A ARCHIV

Široká ruská duše

Bratr, nebo nepřítel číslo jedna?

Jak správně podříznout tu nejmenší ovečku

Tři sta let jsme úpěli pod Rakouskem. Rakušané na nás byli opravdu velice zlí. Zakazovali nám například mluvit česky a nutili nás v rámci monarchie mluvit rakouskouhersky. A vůbec tak nějak obecně chtěli, abychom furt trpěli. Byli to naši utlačovatelé. Přáli jsme si z celých našich utlačovaných srdcí, aby byl hrdý český národ opět samostatným a neúpícím.

Dnes jsou Rakušané naši největší kámoši.

Stejně jako my jsou rozvinutou demokratickou a kapitalistickou společností.

Šest let jsme úpěli pod nacistickým Německem. Byly to příšerné roky. Pod Německem tehdy úpěl celý svět. Němci se snažili vyvraždit všechny, kteří nebyli Němci, a nějakou dobu se jim to poměrně slušně dařilo.

Na rozdíl od jiných vyvražďovaných národů ale česká armáda nezačala s Němci bojovat. Neměla totiž čím. Evropské velmoci (ti správní velcí kluci) se toho vyvražďování už dopředu tak bály, že naši malou republiku Němcům předhodily jako návnadu.

(Když domorodci na horním toku řeky Orinoko potřebují, aby pořádně zapršelo a byla skvělá úroda manioku, podříznou jako oběť bohům malou ovečku. Tu úplně nejmenší, která se neumí bránit a která hlavně nikomu nebude scházet.)

Ovečka se podřízla v Mnichově v září 1938. Nůž drželi velcí kluci z Německa, Itálie, Francie a Velké Britá-

nie – a pohraničí Československa se předhodilo Němcu. Zbytek českého území se stal německým protektorátem, kde Němci řádili, vyslýchali, nařizovali, mučili a stříleli.

Německo, Itálie, Francie i Velká Británie jsou teď naši největší kámoši.

Stejně jako my jsou tyto země rozvinutými demokratickými a kapitalistickými společnostmi.

Každý třetí mravenec zemře

Vyloděním v Normandii otevřeli v červnu 1944 Američané druhou evropskou frontu v boji proti Německu. Zemřela tam tehdy spousta mladých Američanů. Tahle americká fronta statečně bojovala v mnoha bitvách. Postupně zatlačila Němce k Rýnu, pak za Rýn.

Z druhé strany, z východu, postupovala jiná fronta, sovětská. Ta, která už od roku 1943 hnala Němce svinským krokem od Stalingradu a od Kurska.

Sovětská Rudá armáda svou vojenskou taktickou vyspělostí připomínala ze všeho nejvíc mravence, kteří se tak dlouho vrhají vlastními tělíčky do požáru ohrožujícího jejich mraveniště, až všechny ty miliony spalených a zuhelnatělých torz mravenčích exoskeletů oheň nadobro udusí.

Rudou armádou prošlo během téhle války 34,5 milionu vojáků. Zemřelo jich 12 milionů. Každý třetí sovětský mravenec zemřel v boji proti Němcům.

Celkem v téhle válce, kterou rozpoutali Němci a vyhráli víceméně Sověti s Američany, zemřelo 26 milionů Sovětů (vítězů) a sedm milionů Němců (poražených). A 420 tisíc Američanů.

Ta nejhlasitější hra na politický trombon

Mravenčí sovětská fronta se měla podle vojenských příruček s americkou frontou potkat někde na půli cesty mezi Chebem a Bratislavou. Jenže velcí kluci už se dohodli. Už porcovali poválečnou Evropu, už začala hrát na hlavní a nejhlasitější trombon politika.

Američané opovrhli svým budoucím vlivem na Československo a přenechali ho Sovětům. Byl to takový další

Stejně jako my jsou rozvinutou demokratickou a kapitalistickou společností.

Kam lze dočurat z ruských trenýrek

A pak je tady Sovětský svaz. Stalin byl zhruba stejně nadaný psychopat jako Hitler.

I myšlení měl podobné – zkusím, kam mě ostatní velcí kluci, se kterými společně hrajeme na ten nejhlasitější trombon, pustí. Tam si pořádně občůram všechny patníky a pak se uvidí.

Díky ochotě velkých kluků, kteří vyhráli válku, se patníky, na které tehdy v květnu 1945 ještě bylo možné čurat z ruských trenýrek, nacházely na západních hranicích Československa.

Volodě a Boris jdou do světa

My Češi jsme totiž malí kluci, kteří do občůrávání patníků velkými kluky nemají co mluvit. A nikdy se to nezmění.

Když nás sovětské mravenčičky v čele s kníratým psychopatem pořádně počurali od Chebu po Humenné, stali jsme se tak nějak přirozeně jejich pohůnky.

(Rudá armáda bojovala na československém území 235 dní. Od 20. září 1944 do 11. května 1945. Do konce války zde zemřelo 139 918 sovětských vojáků.)

Je asi poctivé říct, že všichni ti Volodě a Borisové z malých vesniček rozestetých po celé šíři Rusi na našem území nebojovali a neumírali osm měsíců proto, aby v Československu zavlály rudé prapory komunismu. Netoužili z celého srdce po tom, aby naše republika konečně shodila nenáviděné nacistické okovy a nasadila si nové, sovětské.

Bylo jim to úplně u prdele.

Poslouchali rozkazy svých přímých nadřízených a ze všeho nejvíc se snažili o to, aby je nezastřelil někdo huhňající hnusnou němčinou. Chtěli se jen vrátit do své vesnice na Donu ke své Máše nebo Světlaně.

A stejně silné politické přesvědčení sdílejí naprosto všichni Volodě a Borisové dodnes.

Devadesát devět celých devět procent Volodě a Borisů si žije své malé nebo větší životy a všechno ostatní je jim (ještě jednou a s prominutím) u prdele. Vždycky to tak bylo.

Nula celá jedna desetina procenta Volodě a Borisů se snaží dočurat na ten nejvzdálenější patník. Za jakoukoliv cenu. Tehdy i dnes.

Vždyť i ta slavná proletářská socialistická revoluce z roku 1917 se odehrála v zemi, kde žádní proletáři nebyli, jen ohromné mraveniště rolníků sváza-

Proletáři Sověti a jejich pohrobci Rusové jsou dnes našimi nepřáteli. Nikdy jim nezapomeneme, že jsme strávili čtyřicet let jako sovětský ★ socialistický satelit. ★

malý Mnichov, další podříznutí ovečky. Jen se o tom tímhle tónem ve slušné společnosti nemluví.

Američané zkusmo osvobodili kousek českého pohraničí až k Plzni, zbytek nechali na mravencích. Za odměnu se pak celé Československo (včetně Plzně) dostalo do sféry vlivu komunistického Sovětského svazu.

Američané vstoupili na české území 18. dubna 1945. Do konce války (poslední výstřely v Československu padly 11. května 1945) zde zemřelo 351 amerických vojáků.

Dnes jsou Američané naši největší kámoši.

ných se svou půdou. A celé toto mraveniště tehdy jen po revoluci přecupitalo z jedné totality do druhé. Z carské do komunistické.

Proletáři Sověti a jejich pohrobci Rusové jsou dnes našimi nepřáteli. Nikdy jim nezapomeneme, že jsme strávili čtyřicet let jako sovětský socialistický satelit.

Malý výčet velkých tragédií

Aniž bych zlehčoval jeden jediný zmrzačený osud, jediný totálně zničený život nebo jedinou smrt, během těchto čtyřicet let se podle oficiálních pramenů událo pod sovětskou taktovkou, za zvuku toho nejhlasitějšího sovětského trombonu, ale prostřednictvím Čechů toto:

- *k nepodmíněnému trestu odnětí svobody z politických důvodů bylo v Československu v letech 1948–1989 odsouzeno 205 486 osob,*
- *z politických důvodů bylo popraveno 248 osob,*
- *ve vězeních zemřelo zhruba 4500 osob,*
- *při pokusu o přechod československých hranic se Spolkovou republikou Německo a Rakouskem v letech 1948–1989 zahynulo nejméně 282 lidí,*
- *do táborů nucených prací bylo v letech 1948–1953 zařazeno 21 440 osob,*
- *v letech 1950–1954 prošlo Pomocnými technickými prapory (PTP) z politických důvodů asi 22 000 osob,*
- *během invaze vojsk Varšavské smlouvy do tehdejšího Československa v roce 1968 zemřelo od 21. srpna do konce roku 108 lidí.*

A pak je tady ještě jedna záležitost.

Podle posledních bádání historiků Vojenského ústředního archivu v Praze činí počet obětí německého nacismu v Československu za šest let okupace 343 tisíc osob. Mrtvých osob.

Němci jsou dnes našimi největšími kámoši, vše je odpuštěno.

Která ovečka je na řadě?

Pořád mluvíme o době vzdálené pouhých sedmdesát let. Mluvíme o lidech, kteří byli našimi dědečky. Naši dnešní kámoši Němci jsou vnuci těch Němců, kteří na kobyliště střelnici během heydrichiády sestříleli všechny odvážné Čechy na jednu velkou hromadu mrtvol. Kteří nadšeně hajlovali a posílali Židy po milionech do Osvětimi.

Mezi našimi italskými, francouzskými a britskými kámoši jsou vnuci těch, kteří se na nás totálně vykašlali v předvečer války. Kterí podržili ovečku.

Mezi našimi nepřáteli Rusáky jsou vnuci a synové těch, kteří zavinili, že v Československu nastal totalitní režim.

Neomlouvám ani nezlehčuji ani jedinou z obětí totalitního režimu. To matematika a selský rozum by nás měly v tuhle trapnou váhavou chvíli proplesknout přes tváře.

S jakými velkými kluky se to kamarádíme? A proč? Která ovečka je na řadě?

Slované, úplně největší kluci tehdejší Evropy

Všichni jsme byli bratři z jednoho kmene. Nebo z několika blízkých pokrev-

A za to, jak jsme se po celých čtyřicet let měli, si můžeme jen my sami. My, Češi bez koulí, ale se dvěma ocasy.

mit. My jsme si přivykli na to, že vládneme cizím krajinám, a ne aby někdo jiný vládl nad naší. V tom jsme si jisti, dokud existuje vojna a meče.“

(Mimochodem, Rusáci jako jediní ze Slovanů tímto tónem mluví dodnes. Nebo alespoň to nula celá jedno procento čurajících Rusáků.)

V listnatých evropských lesích byli Slované byzantskému vojsku extrémně nebezpeční, daleko víc než v rodných stepích. Stejně jako dnešní speciální jednotky SAS nebo Navy SEALs v nich dokázali zmizet jako duchové. Nelitostně udeřit a zase se rozplynout v zeleném šeru. Pokud je nepřítel překvapil, uměli se ponořit pod vodu, lehnout si v hloubce na záda a dýchat dlouhou dobu dutým stébem, které drželi v ústech a které vyčnívalo nad hladinu. I tuhle techniku od nich odkoukali členové dnešních speciálních jednotek.

Hrozivý lev má dva ocasy

Byzantský historik Prokopios z Kaisareie dával svého času k lepšímu historku, jak vojevůdce Belizar potřeboval živého gótského zajatce z obleženého města v Itálii. Velitel Valerián mu mohl s klidným srdcem slíbit, že tento nesplnitelný úkol zařídí. V jeho vojsku totiž byli najatí žoldáci slovanských kmenů a ti se přece dovedou skrýt i za malý kámen nebo keřík. Jeden z těchto mužů se časně zrána přikradl k hradbám, schoval se v chrastí stočený do klubíčka a pokryl se trávou. Když Gót přišel pro trávu, Slovan ho zezadu přepadl, aniž nepřítel předtím cokoliv zpozoroval.

Tak uměli bojovat staří Slované. Prapradědečkové dnešních Rusů, Poláků, Chorvatů, ale i Čechů. Tehdy to byla síla, se kterou si nikdo v Evropě nevěděl rady. Dnes se my potomci slovanského kmene Čechů otáčíme na západ, k praprapravukům Germánů a Franků, a hledáme zastání u nich.

A doufáme, že se malá chundelatá ovečka nějakým zázrakem promění v hrozivého lva se dvěma ocasy.

Češi Čechům: tu nejhorší hrůzu jsme si způsobovali sami

Parta s členskou základnou deset milionů bodrých duší má na geograficky klíčové rušné středoevropské křižovatce jedinou možnost, jak přežít – k někomu se přimknout.

V dějinách jsme to zkoušeli mnoha způsoby, na východ i na západ. Kdykoliv se objevila velmoc, přimkli jsme se. Nikdy to moc nefungovalo a fungovat to nebude, protože pro velké kluky stále zůstáváme

chundelatou ovečkou určenou k taktickému podržnutí.

Můžeme to znovu a znovu zkoušet s Germány a Franky. Proto jsme koneckonců vstoupili do Evropské unie a NATO.

A pak jsou tady naši dávní kámoši a spolupoutníci z připjatých bažin, protože jsou stejné krve, ať si to přejeme, nebo ne. Stejně jako Slováci, Poláci nebo Chorvati. Na to my ale nemáme koule. Způsobili nám čtyřicetiletý útlak a nesvo-

bodu, během kterých nás Germáni a Frankové ekonomicky předběhli, takže dnes mají víc lepších aut, víc McDonaldů a víc peněz, za které si můžou kupovat víc nejrůznějších věcí. A to je ta jediná hodnota, kterou dnes uznáváme.

Kdybychom koule měli, nenáviděným Rusákům, kteří nás po 2. světové válce dostali od Germánů a Franků na stříbrném podnose a s věnováním, bychom dali na budku. Nebo bychom se o to aspoň pokusili, i za cenu strašlivých obětí. Protože jediné tak se chovají válečníci, ze kterých má celá Evropa strach. Místo toho jsme ze sebe udělali sovětské socialistické lokaje a tu nejhorší hrůzu čtyřiceti poválečných let jsme si způsobovali sami. To Češi zavírali Čechy z politických důvodů do vězení a uranových dolů. To Češi popravovali Čechy pomocí justičních vražd. To Češi stříleli Čechy, kteří chtěli přes železnou oponu ke Germánům.

Když zaslápněš mravence, není to vražda

My Češi nesnášíme Rusáky především proto, že nám nastavili během těch čtyřiceti šedivých socialistických let neúprosné zrcadlo. Ukázali nám, jak jsme malí, zákešní a podlí. Jak nejsme stateční. Jak si musíme do znaku malovat lva se dvěma ocasy, protože nemáme koule.

Nenáviděný Rusák je pyšný na to, že je součástí veliké říše, která byla v letech 1721 až 1917 třetí největší říší lidské historie po britském impériu a mongolské říši.

Jsou na to pyšní i přesto, že devadesát devět celých devět procent těchto Volodů a Borisů žije v malých přiblblých sibiřských vesničkách a Putina vidají jen v televizi.

To jsou ti Rusáci, kteří tvoří národ, ne parta psychopatů u ruského kormidla, kteří čurají na tak vzdálené patníky, že si je člověk vůbec nedokáže představit.

Pro tyhle čurající psychopaty jsme jen dalšími mravenci, jejichž mrtvými a spálenými těly se hasí požár ohrožující mraveniště. Není v tom nic osobního. Velcí kluci se na malé kluky nikdy jinak koukat nebudou. A oni se na ně vlastně ani nekoukají. Nevidí je. Malí kluci živoří hluboko pod jejich rozlišovací schopností. A když zaslápněš mravence, není to vražda.

Kolik umřelo Borisů

Podtrženo a sečteno – Československo na konci 2. světové války v krvavých osmiměsíčních bojích osvobodili od našich dnešních nejlepších kámošů Němců Volodové a Borisové. Každý třetí Boris při tom osvobozování umřel. Na čtyřicet let nás pak pohltila nula celá jedna desetina procenta čurajících psychopatů u sovětského kormidla, kterým to dovolili naši další dnešní největší kámoši Britové, Francouzi a Američané.

A za to, jak jsme se po celých čtyřicet let měli, si můžeme jen my sami. My, Češi bez koulí, ale se dvěma ocasy.

A protože si to všechno moc dobře uvědomujeme (chytrost a vychytralost nám nescházela nikdy), budeme Rusáky vždycky nenávidět. A to i přesto, že se těch pár psychopatů, kteří jim velí, chová úplně stejně jako germánští a franští psychopati, které milujeme. Protože mají větší auta a víc McDonaldů. ■

SIXT *leasing*

feel the motion.

Firemní ojetá auta z operativního leasingu.

(Známe historii, věříme budoucnosti)

| HITPARÁDA |

17 sportovců, kteří přepsali historii

letních
olympijských
her

TEXT PETR BOŠNAKOV
FOTO PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV

PŘESTOŽE OLYMPIJSKÉ HRY
„VYPRODUKOVALY“ TISÍCE VÍTĚZŮ,
SVĚTOVÝCH REKORDMANŮ A DRŽITELŮ
CENNÝCH KOVŮ, JSOU MEZI NIMI TAKOVÍ,
JEJICHŽ VÝKONY MAJÍ PUNC NESMRTELNOSTI.
PLAYBOY VYBRAL SEDMNÁCT Z NICH.

1

**Jim Thorpe | USA, 1888–1953
| Stockholm 1912**

Nejspíš nejslavnější sportovec indiánského původu. Velikost vítěze v desetiboji a pětiboji (dálka, oštěp, disk, běh na 200 a 1500 metrů) uznal i švédský král Gustav V., který nazval Thorpeho největším sportovcem světa. Panovníkův výrok nebyl daleko od pravdy, protože desetiboj rozložený do tří dnů ovládl Thorpe s náskokem 700 bodů, přičemž vyhrál všechny jednotlivé disciplíny. Pro ilustraci, ještě dnes by jeho výkon znamenal velmi solidních 6554 bodů. Po olympiádě však vyšlo najevo, že Jim Thorpe inkasoval jako hráč baseballu sto dolarů, čímž měl porušit amatérský status. Medaile mu byly proto odebrány, navrácení dvou zlatých se jeho potomci dočkali od Mezinárodního olympijského výboru v roce 1983.

2

Jesse Owens | USA, 1913–1980 | Berlín 1936

Americký černoš, který v jámě lvové symbolicky rozbil nacistickou teorii o nadřazenosti bílé rasy.

V necelých třiačtyřiceti letech vyhrál v Berlíně běh na 100 a 200 metrů, skok do dálky a štafetu na 4 x 100 metrů. Adolf Hitler se tenkrát podle paměti Alberta Speera v souvislosti s Owensovými triumfy vyjádřil, že „lidé pocházející z džungle mají jinou fyziologii, než je tělesná stavba civilizovaných bělochů, proto by měli být do budoucna vyloučeni ze sportovních klání“. Ani po návratu do USA se však Owens nedomáhal patřičné přízně, při uvítání olympioniků

v newyorském hotelu Waldorf Astoria musel použít nákladní výtah. Oficiální pozvání do Bílého domu se mu pak dostalo až v roce 1955, kdy ho prezident Dwight Eisenhower jmenoval čestným ambasádorem sportu. Devětadvacet let po jeho smrti byla jedna z jeho zlatých medailí vydražena za dosud rekordních 1 466 574 dolarů, což se v přepočtu rovnalo 29 milionům korun.

3

**Emil Zátopek | Československo, 1922–2000
| Helsinky 1952**

Do finské metropole přijel Emil Zátopek jako obhájce zlata z předchozí olympiády v Londýně v běhu na 10 km, přičemž na poloviční vzdálenosti skončil druhý. V Helsinkách předvedl výkon, který nejspíš už nikdo nezopakuje. Nejdrív vyhrál bez

větších problémů běh na 10 kilometrů. Pak ovládl nesmírně dramatický závod na pět kilometrů. Na začátku posledního kola přišel Zátopkův drtivý finiš, očekávaný trhák se však nekonal a náš běžec se propadl na čtvrté místo. V té chvíli to vypadalo, že je konec nadějí alespoň na medaili. Pak ovšem Česká lokomotiva, jak se Zátopkovi přezdívalo, nasadila k finiši číslo dvě a bylo z toho famózní vítězství. Pro ilustraci velikosti výkonu, poslední čtyřstovku běžel Emil Zátopek za neskutečných 57,5 vteřiny. Tím ovšem jeho helsinské galapředstavení neskončilo, po třech dnech se postavil poprvé na start maratonu. A potřetí platilo: přišel, viděl, zvítězil. Po maratonském triumfu řekl, že když chce někdo něco vyhrát, má běžet stovku. Ale když má něco zažít, musí běžet maraton.

4

Abebe Bikila | Etiopie, 1932–1973 | Řím 1960

Objev Onniho Niskanena, švédského trenéra v etiopských službách, se v italské metropoli zasloužil o vůbec první zlato pro Afriku. Kromě toho člen osobní stráže etiopského císaře, kterého před římským maratonek znalo jen pár atletických funkcionářů rodné země, běžel celou trasu bos. Před odletem do Itálie sice nafasoval tretry, ale brzy je zahodil, protože z nich měl puchýře. Před závodem měl trenér Bikilovi nakázat, aby se držel čísla 26, které měl největší favorit Rhadi ben Abdesselam z Maroka. Ten si ale těsně před startem číslo vyměnil, a tak Abebe Bikila běžel, sháněl se po šestadvacítce a nakonec vyhrál. V Tokiu o čtyři roky později vítězství obhájil, přestože čtyřicet dnů před závodem prodělal operaci slepého střeva.

5

Bob Beamon | USA, 1946 | Mexiko 1968

Syn alkoholika, jehož matka zemřela v jeho osmi měsících na tuberkulózu, skočil v Mexiku do jedenadvacátého století. Bývalý člen pouličního gangu začal olympijskou sezonu bez trenéra, v kvalifikaci se po dvou přešlapech zachránil doslova v hodině dvanácté. Před finále si měl dát několik skleniček tequila. V závodě se pak Bob Beamon rozběhl, skočil a celých dvacet minut čekal na změření svého výkonu. Jak se totiž ukázalo, měřidla nebyla na takovou dálku nastavena, pořadatelé museli shánět pásku, metr... Pak se najednou na tabuli objevilo 890 centimetrů, což bylo o 55 centimetrů víc než tehdejší světový rekord. Po superskoku se Bob Beamon věnoval studiu, v době konání her v Mnichově získal diplom ze sociologie a hrál profi basket za Phoenix Suns. Jeho výkon překonal až na mistrovství světa v Tokiu v roce 1991 o pět centimetrů Mike Powell.

6

Nadia Comăneci | Rumunsko, 1961 | Montreal 1976

Do značné míry podobná story jako v případě Boba Beamona. Když čtrnáctiletá Rumunka docvičila sestavu na bradlech, publikum bouřilo nadšením.

Pak se ale na výsledkové tabuli objevilo ke všeobecnému zděšení 1.00, rovnající se bodovému minimu. Jak se brzy zjistilo, stalo se to proto, že tabule nebyla uzpůsobena čtyřem cifrám. Rekordní desítku pak dala Nadia na stejných hrách ještě šestkrát a vybojovala zlaté medaile ve víceboji, na bradlech a kladině. Po návratu do vlasti se stala v rodném Rumunsku nejmladší hrdinkou socialistické práce. V roce 1989 emigrovala přes Maďarsko do USA, svět tehdy hovořil o útěku desetiletí. Nadia Comăneci přednášela jako vůbec první sportovec na půdě OSN v New Yorku, v roce 2000 byla vyhlášena Nejlepší sportovkyní 20. století.

Carl Lewis | USA, 1961 | Los Angeles 1984

Největší osobnost her v Los Angeles, jediný atlet, který dokázal vyrovnat výkon Jesseho Owense z Berlína 1936. Po posledním ze čtyř zlatých triumfů (100 metrů, 200 metrů, dálka a štafeta 4 x 100 metrů) napsal Carl Lewis na cedulku: „Dokázal jsem to, Jesse,“ a pověsil ji vedle Owensovy fotografie. Všechny čtyři zlaté medaile z Los Angeles pak devítinásobný olympijský vítěz v roce 1987 uložil do rakve svého otce. Carl Lewis je jediný atlet, který vyhrál skok do dálky na čtyřech po sobě jdoucích olympiádách – v Los Angeles, Soulu, Barceloně a Atlantě. Není bez zajímavosti, že slavného atleta draftoval celek amerického fotbalu Dallas Cowboys a basketbalové NBA Chicago Bulls.

8

Greg Louganis | USA, 1960 | Soul 1988

V jihokorejské metropoli se Greg Louganis představil jako obhájce dvou zlatých medailí z předchozí olympiády v Los Angeles a jako první skokan do vody oba nejčennější kovy obhájil. Na celé věci by nebylo nic tak moc senzačního, nebýt dvou událostí. V kvalifikaci skoku z desetimetrové věže nejdřív Louganis narazil hlavou do odrazové konstrukce a utrpěl otřes mozku. Přesto se dal dohromady a vyhrál. Senzační odhalení však přišlo až později, kdy v knize *Breaking of Surface* prozradil svou homosexuální orientaci a skutečnost, že v Soulu závodil jako HIV pozitivní. O nakažení virem se dozvěděl šest měsíců před olympiádou po smrti svého přítele.

9

The Dream Team | USA | Barcelona 1992

Při vši účtě k hrdinům mimořádně povedených her se olympiáda v Barceloně nesla především ve znamení účasti a působení amerického basketbalového Dream Teamu. Her se totiž směli poprvé zúčastnit profesionálové a Amerika se postavila k nominaci čelem. V základní pětce se sešly hrající legendy Larry Bird (Boston Celtics), Michael Jordan (Chicago Bulls) a Magic Johnson (Los Angeles Lakers). Součástí týmu byly další megastar, jako Charles Barkley (Phoenix Suns), Patrick Eving

(New York Knicks), Karl Malone (Utah Jazz) a Scottie Pippen (Chicago Bulls). Prostřednictvím Christiana Laettnera z Duke University byl zastoupen také univerzitní basketbal. Hvězdný výběr v Barceloně pěkně potrénoval a úchvatnou show bavil diváky, když v každém z utkání nastřílel přes sto bodů. Nejlépe se v souboji s týmem snů dařilo ve finále Chorvatům, kteří po výsledku 117:85 prohráli o „pouhých“ 32 bodů.

10

**Derek Redmond | Anglie, 1965
| Barcelona 1992**

Anglický čtvrtkař to sice v Barceloně dotáhl pouze do semifinále, přesto se jeho příběh zapsal do kategorie nezapomenutelných. Během semifinále mu praskla podkolenní šlacha a rázem bylo po nadějích na dobrý výsledek. Britský atlet však chtěl závod za každou cenu dokončit. Když to nešlo, objevil se na dráze jeho otec a spolu se synem došli do cíle.

11

Kerri Strug | USA, 1977 | Atlanta 1996

Příběh hodný Hollywoodu se odehrál v rámci souboje mezi ruskými a domácími gymnastkami, když o tolik ceněném týmovém zlatě rozhodovaly výkony na posledních nářadích. Zatímco Rusky cvičily prostná, Američanky se musely vypořádat s přeskokem. Po fatálním selhání jedničky USA měla osud zlata ve svých rukou, nohou a hlavě drobná dívka z Arizony, pouhých 142 cm vysoká Kerri Strug. První pokus jí vůbec nevyšel, navíc si přetrhla dva vazy v kotníku a způsobila si těžký výron. Zdálo se, že zlato je ztraceno. Do hry však vstoupil Bela Karolyi, mimochodem stejný trenér, který dovedl v Montrealu

k sedmi desítkám Nadiu Comăneci. Zraněné Kerri řekl, že na to má. Ta se rozběhla, skočila a skok ustála. Američanky slavily první zlato, Kerri donesl na stupně vítězů její trenér v náručí.

12

Michael Johnson | USA, 1967 | Atlanta 1996

Původně měl americký superatlet, kterého kromě komického běhu v záklonu charakterizovaly zlaté tretry, vyhrát už v Barceloně. Jenže si zkazil žaludek jídlem, a musel se tak smířit s jediným zlatem ze čtvrtkařské štafety. O čtyři roky později si spravil chuť na domácí půdě. Rodák z Dallasu vyhrál v Atlantě jako první a zatím poslední atlet běh na 200 a 400 metrů, přičemž dvoustovka byla doslova famózní. Její druhou polovinu běžel Michael Johnson za 9,20 vteřiny, vzdálenost mezi 50–150 metry uběhl za neskutečných 8,76 vteřiny. Jeho světový rekord 19,32 vteřiny překonal až v roce 2008 Usain Bolt.

13

Steve Redgrave | Anglie, 1962 | Sydney 2000

Ačkoli má sir Steve cukrovku a nemocnou sliznici, dokázal získat na pěti po sobě jdoucích olympiádách stejný počet zlatých medailí. Přitom veslařská legenda nabádala po zisku čtvrtého zlata v Atlantě 1996 své okolí, aby při dalším usednutí do závodní lodi proti němu použilo střelnou zbraň. Bez veslování pak vydržel jen pár měsíců. Steve Redgrave vyhrál olympiádu na čtyřveslici s kormidelníkem (Los Angeles), dvojveslici bez kormidelníka (Soul, Barcelona, Atlanta) a na čtyřveslici bez kormidelníka (Sydney). Jak přiznal před rokem, zvažoval start na šesté olympiádě v Aténách, zdravý rozum však zvítězil nad touhou. V roce 2002 byl zvolen 36. největším Britem všech dob.

14

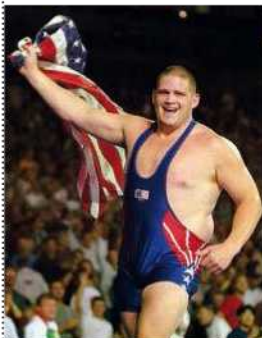
Eric Moussambani | Rovníková Guinea, 1977 | Sydney 2000

Úhoř Eric se začal věnovat plavání osm měsíců před hrami a veškeré tréninkové jednotky absolvoval ve dvacetimetrovém bazénu. Pak získal divokou kartu a v Sydney se stal díky své účasti v rozplavbě závodu na 100 metrů volným způsobem sportovně nesmrtelným. Protože jeho soupeři z Nigérie a Tádžikistánů byli diskvalifikováni kvůli ulitému startu, zůstal v rozplavbě sám a k postupu mu stačilo nepokazit start a doplatovat. První záměr vyšel, uprostřed druhého bazénu mu

ovšem došly síly a skoro se začal topit. V dobách největší krize se za Erika postavili diváci a s pomocí jejich frenetického povzbuzování se v čase 1:52:72 dostal silou vůle k dohmatu. Zároveň vyhrál rozplavbu, stanovil národní rekord a stal se hvězdou olympiády. Firma Speedo mu pak darovala plavky s prosbou, zdali by svůj výkon nezopakoval. Eric namítl, že druhou stovku během několika dnů nezvládne, protože závod je na něj moc dlouhý.

15

Rulon Gardner | USA, 1971 | Sydney 2000

Finále těžké váhy olympijského turnaje v zápase řeckořímském mělo být jasnou záležitostí třináct let neporaženého trojnásobného olympijského vítěze a devítinásobného světového šampióna Alexandra Karelina. Vždyť Ruský medvěd, jak 193 cm vysokému a 130 kg vážícímu sibiřskému obrovovi říkali, neztratil v předchozích deseti letech ani bod. Na této jeho

bilanci neměl nic změnit ani do té doby nepříteli známý Američan Rulon Gardner. Jenže v úvodu se tak stalo a outsider šel do vedení, aby se nakonec po prodloužení radoval ze zlaté medaile, o které si předtím podle vlastních slov netroufal ani snít. V Aténách pak skončil Gardner třetí, před olympiádou v Londýně 2012 se pokoušel o comeback, když dokázal shodit z původních 213 kilo rovných 77. Nakonec se ale nevešel do váhového limitu 120 kg.

16

Usain Bolt | USA, 1986 | Peking 2008

Jamajský fantom vymazal na trati 200 metrů původně nepřekonatelný rekord Michaela Johnsona z Atlanty a dovedl jamajskou štafetu na 4 x 100 metrů k zlatu, o které však s ohledem na doping Cartera nejspíš přijde.

Přesto se do dějin zapsal především vítězstvím na 100 metrů. I když poslední dvě desítky metrů, vědom si suverénního vítězství, víceméně vyklusal, dosáhl času 9,96 vteřiny! I sám velký Michael Johnson tehdy konstatoval, že to byl největší výkon v dějinách atletiky. Bolt pak odmítl řešit to, co řešil prakticky celý atletický svět ve snaze odhadnout, jakého času by dosáhl, kdyby vzal finále stovky opravdu vážně.

Jamajský sprinter debatujícím vzkázal, že ho nezajímá čas, ale zlatá medaile.

Mimochodem, při rekordním běhu na 200 metrů dosáhl Bolt průměrné rychlosti 37,30 km/h.

17

Michael Phelps | USA, 1985 | Peking 2008

I když na předchozích hrách v Aténách 2004 vybojoval fenomenální americký plavec šest zlatých a dvě bronzové medaile, dějiny plavání i her samotných přepisoval o čtyři roky později v Pekingu.

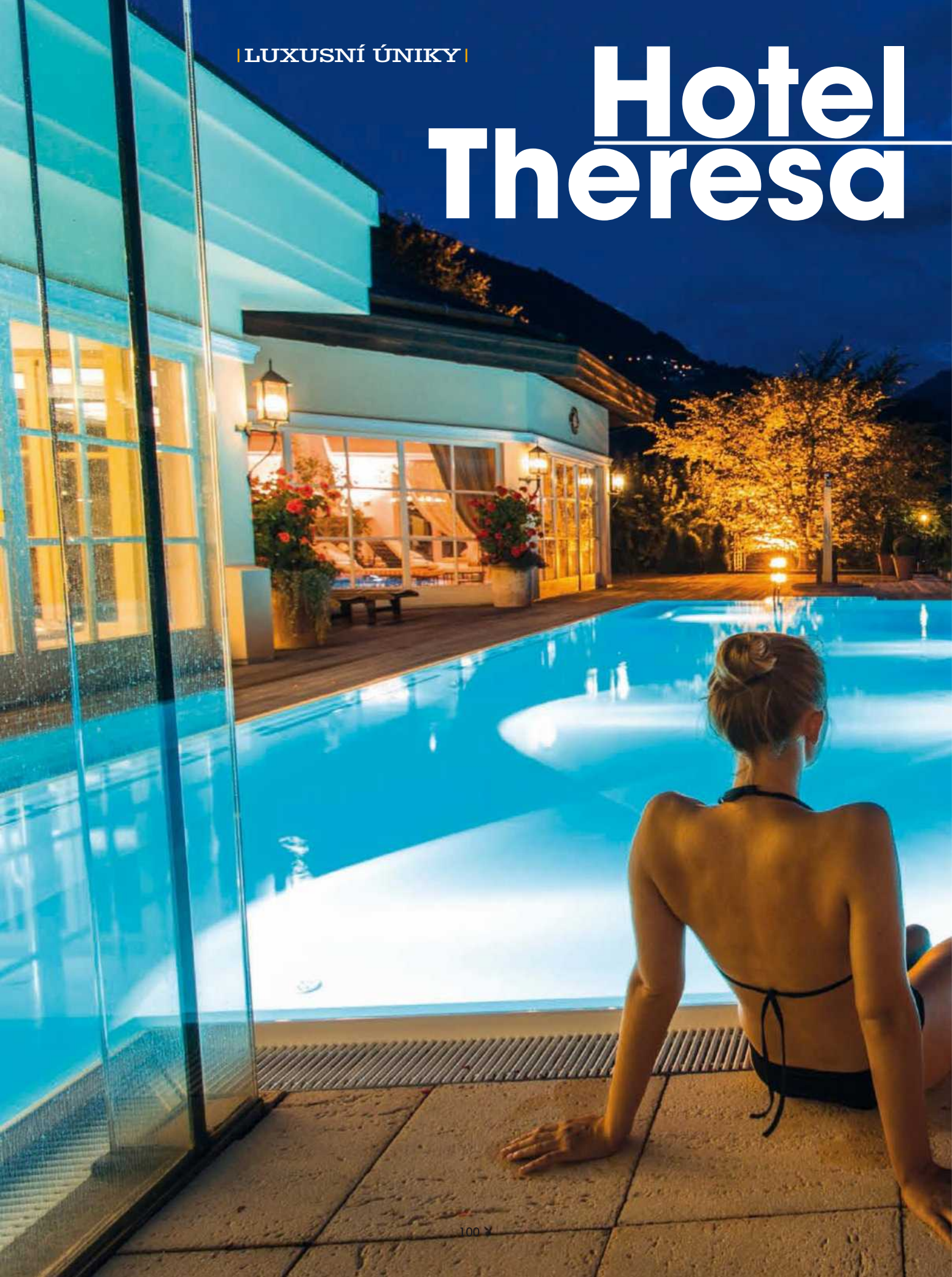

Před olympiádou nahlásil útok na osm zlatých, přičemž plánoval o jeden nejcennější kov překonat 36 let starý výkon Marka Spitze z olympiády v Mnichově 1972. A jak Michael řekl, tak také udělal. Z olympijského bazénu vylovil zlato v dlouhé a krátké polohovce, na distancích 100 metrů motýlek,

200 metrů motýlek a 200 metrů volný způsob. K tomu přidal tři nejcennější medaile ze závodů štafet. Mark Spitz komentoval Phelpsovo pekinské galapředstavení slovy, že zatímco on byl první na Měsíci, Phelps dobyl Mars. □

| LUXUSNÍ ÚNIKY |

Hotel Theresa

Oáza pohody pro pravé požitkáře

TEXT VLADO OLEXA
FOTO ARCHIV HOTELU THERESA

Zillertalské údolí zná asi každý Čech, který je aspoň trochu sportovcem. V zimě tady najdete několik lyžařských arén, po celý rok pak krále mezi ledovci Hintertux, který je pro lyžaře otevřený 365 dnů v roce. Na jaře, v létě a na podzim se údolí stává rájem pro cyklotúry, horskou turistiku, a od letošního roku i exkluzivního golfu. Nový golfový areál Zillertal se totiž v průběhu dvou let vyhoupl na úplnou špičku rakouských golfových hřišť.

A POKUD JDE O UBYTOVÁNÍ, CELÉMU ÚDOLÍ KRALUJE FANTASTICKÝ HOTEL THERESA, KTERÝ NAJDETE V MĚSTEČKU ZELL IM ZILLERTAL.

Romantická atmosféra, stylové zařízení, labužnické hody, pohoda a klid. To vše nás v hotelu vítá od první vteřiny. My jsme **hotel Theresa** vyzkoušeli už před pár lety v zimě a byli jsme nadšeni. Letos jsme (už kvůli tomu novému golfovému hřišti) chtěli zillertalské údolí prověřit i v létě. A je to naprostá senzace! Nekonečné cyklostezky, zajímavé túry po horách, jedno dopoledne dokonce lyžování na ledovci a dvakrát jedinečný zážitek na výjimečném golfovém hřišti. Každý den pak návrat do hotelu, dokonalá relaxace v rozlehlém spáčku a neskutečná večere.

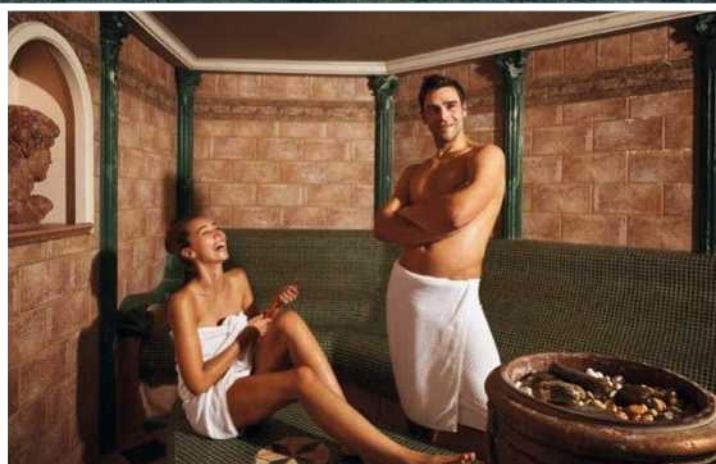
Pokoje

Hotel Theresa nabízí elegantní, luxusně zařízení pokoje a suitu od 27 m² až po 80 m². Téměř žádný z nich

není stejný. Některé se chlubí stylem venkovské usedlosti, jiné například vířivkou a panoramatickým výhledem.

Svět lázní

Začneme tím, co nám utkvělo v paměti už při poslední návštěvě. V **hotelu Theresa** mají hosté k dispozici tzv. **Granderovu vodu** – tekoucí, čistou, pramenitou a plnou minerálů. Má výborné účinky na lidský organismus. A pak jsou tady samozřejmě bazény. **Panoramatický bazén se slanou vodou** v zahradě má teplotu 35 °C. Je z něj úchvatný výhled na Zillertalské Alpy. **Panoramatický krytý bazén** s protiproudem má teplotu 32 °C. **Bazén s horkou vířivou vodou** má teplotu 36 °C. Třešničkou na tomto zdravém dortu je **venkovní bazén s vodou celoročně vyhřívanou** na 32 °C. Voda, ve které se vznášíte v kontaktu s přírodou, je neobvykle sameťová. Obsahuje hlavně kyslík a ozon a téměř žádný chlor. K tomu všemu ještě letos rodina Eggerů přidala **pátý, celoročně vyhříváný bazén v zahradě pro milovníky ostrého plavání s úctyhodnou délkou 25 metrů**.

V samotném spáčku nechybí nic z klasické nabídky pro náročného hosta: finská a alpská sauna, biosauna, osmanské parní lázně, bylinkové parní lázně, římské lázně a infrasauna. Po celý den jsou k dispozici ovocné šťávy, bylinkové čaje i ovoce.

Celkem tady pro maximální počet 130 hostů tedy máme 3500 m² THERESA-SPA, 5 bazénů (3 celoročně vyhříváné venkovní a dva vnitřní), 7 saun a 5 odpočinkových prostor.

Fitness studio

I nám se stalo, že jeden den bylo počasí naprosto příšerné. Nikam se nám nechtělo. I to se na horách stává. Žádná zahálka! Namísto dopoledne na kolech jsme si stříhli dvě hodiny ve výborně zařízeném fitku, kde je vše, co je potřeba, a to na ploše úctyhodných 160 m². Trenéra jsme nepotřebovali, v tělocvičnách jsme přece jako doma. Popravdě řečeno, dnes už si stěží dovedu představit luxusní hotel v horském prostředí bez skvěle zařízeného fitness centra.

Zlatý hřeb každého dne – kulinářské požitky

V **hotelu Theresa** s jídlem nikdo nespěchá, protože mnoho hostů se sem pravidelně vrací kvůli labužnickým rozkoším, které je tu očekávají. Jídlo je opravdu na ojedinělé úrovni i na rakouské poměry. V kuchyni vládne diplomovaný dietní kuchař a výživový poradce **Stefan Egger**, který používá pouze čerstvé produkty od místních sedláků anebo z Theresiných loveckých revírů či ryby z okolních jezer. Jeho jídla jsou vynalézavá, originální, skvěle vypadají a ještě lépe chutnají. A s vínem vám poradí další z rodiny Eggerů – zkušená **sommeliérka Theresa**. Vinný lístek je rozsáhlý a pečlivě propracovaný, takže Theresiny rady budete potřebovat. **Hotel Theresa** je ráj všech gourmetů. Znal jsem člověka, který sem jezdil pravidelně a po celou dobu

Rodina Egger

THERESA EGGER, po které je hotel pojmenován, je slavná postava alpského hotelnictví. Je duší celého hotelu a jejími základními hodnotami jsou kvalita služeb a individuální přístup k hostům. Tuto nevyčerpatelnou kouli energie a vitality v její snaze podporuje celá rodina.

SIEGFRIED do jedinečné atmosféry hotelu přináší především pozitivní náhled na vše kolem a nakažlivý smích. Jinak má na starost technickou a finanční stránku vedení hotelu, takže pokud je pořád usměvavý, asi to s hotelem vypadá dobře.

STEFAN, jinak ultramaratonský běžec, je tvůrcem věhlasné kuchyně hotelu Theresa. Je to do značné míry i jeho koncept propojení zdravé výživy z bioproduktů s pohybem na horském vzduchu, který přivádí mnoho hostů právě do hotelu Theresa. A úplnou novinkou letošního léta je i to, že Stefan začal vyrábět dokonce vlastní med!

CHRISTA má na starost chod recepce. Její úsměv vítá hosty na začátku nezapomenutelné dovolené. Právě ona každý den řeší všechna přání hostů tak, aby byli maximálně spokojeni.

THERESA MLADŠÍ je sportovní trenérka a znalkyně vína – sommeliérka. Ona vám poradí při výběru vína k večeři, ale i při volbě pohybových aktivit. Prosazuje koncepci, která je nám sympatická – kombinaci výborných jídel a kvalitního pití s dostatkem pohybu a relaxace.

ALBAN (není na fotografii) dokončil studia práv a stal se z něj úspěšný filmový producent. Z této netradiční pozice často pomáhá rodině v hotelu.

pobytu se z něj nehnul. Nechodil lyžovat, nejezdil na kole, nedělal výšlapy. Dopoledne strávil dvě hodiny na opulentní snídani, pak byl v některém z bazénů, mezi jednou a pátou si vychutnával salátky, polévky, různé mlsoty a zákusky na zahradě (ty jsou součástí polopenze) a před perfektní večeří si zašel do sauny a na masáž. Tvrdil mi, že pokud jde o přírodu, stačí mu úžasný panoramatický výhled na Alpy všude kolem. A přitom na sobě neměl ani gram nadbytečného tuku. Nechápu. Lidé jsou prostě různí...

Harley-Davidson – klidně se projedte

Já jsem to sice nedal, protože na motorce se necítím moc jistě, ale kdo chce, může si v **hotelu Theresa** bezplatně půjčit klasický motocykl Harley-Davidson a poznávat Zillertal z jiné perspektivy než na kole. Mí kamarádi si to vyzkoušeli a byli nadšení.

Sport v létě

V údolí – a v okolí hotelu – můžete dělat všechno, včetně letního či podzimního lyžování na ledovci Hintertux. Můžete si vybrat cyklotrasy a jezdit na kole, vyzkoušet si severskou chůzi neboli nordic walking, zahrát si tenis na kurtu, který patří hotelu, zastřílet si z luku či kuše nebo vyrazit na horskou túru se zkušeným průvodcem. Všechno, co potřebujete, vám zdarma půjčí v hotelu: kola, přílby, ruksaky, hole, mapy, pohorky. Anebo si dáte plážový volejbal. Jediné, co dosud chybělo, byl golf. A ten už opravdu nechybí, protože nový golfový areál je na nejvyšší evropské úrovni. Uchází se dokonce o pořádání Ryder Cupu.

Tak to je zatím z hotelu Theresa vše. Ať už chcete lyžovat, hrát golf, jezdit na kole, chodit na túry, anebo jen relaxovat, toto je místo, kde se plní všechna přání a kde si nebezpečně zvyknete na to, být hýčkáni. A klidně se podívejte na www.theresa.at, uvidíte, že nelžu.

WGM BEROUN CZECH OPEN 2016

1. - 4. září 2016

REGISTRACE
DO TURNAJE
OTEVŘENA

REGISTROVAT DO TURNAJE
SE MŮŽETE NA STRÁNKÁCH:
WWW.WGMBEROUNCZECHOPEN.CZ

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Sandra

FOTO MARTIN BUČEK / WWW.MARTINBUCEK.COM

ASISTENCE ADÉLA BĚLKOVÁ

MAKE-UP ŠTĚPÁNKA KOTALOVÁ / ALTERNA

107 ♀

| PICTORIAL |

I believe, I can fly!

**Jak je to dávno?
Po šesti letech
odmlky, kdy po
titulu Playmate
říjen 2010 začal
její příběh spjatý
s Playboyem, se
Sandra Hříbalová
vrací na místo
činu...**

„Naším největším nepřítelem je náš strach. Všechny mantinely jsou jen v hlavě, a co se zda být těžké, je přece tak jednoduché. Tyto věty mě posouvají dál... Kuráž, disciplína, sebedůvěra a pevná podpora blízkých mě podporují v mém rozhodnutí: být šťastná! Nepřeju si to, ale vím, že jsem! A budu! Chci vzkázat všem, co při mně stojí: Děkuji vám! Za každý jeden den, nevzdám to, nekončím, já právě teď začínám...“

Týmovář ežba

Multiplayerová akce **OVERWATCH** zaujme stylovým vizuálem, svižnou hratelností, rychlým matchmakingem a širokou nabídkou originálních

postav se zcela odlišným arzenálem zbraní a schopností.

Zápasy dvou šestičlenných týmů se neobejdou bez poctivé spolupráce, neboť ani jeden z 21 charakterů není univerzální.

Příležitostní hráči se zabaví zkoušením nových postav, zatímco věrní fanoušci ocení velkou dávku taktiky ukrytou za precizní synergii vybraných hrdinů v rámci dvanácti bojových arén. Herních módů však není mnoho, a tak vítáme slíbené updaty zdarma.

Audiovizuální zpracování si odnáší jedničku s hvězdičkou a zážitek neruší žádné technické nedostatky. Vzhůru do boje!

PLATFORMY: PC, PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 1699 Kč

Šmejdí z vesmíru

Jste připraveni na likvidaci mimozemšťanů v kooperaci čtyř ostřílených specialistů? Střílečka **ALIENATION** nabízí superrychlou řežbu v barevných kulisách skomírající Země.

Zapomeňte na duchaplný příběh.

Tentokrát jde výhradně o samotnou akci a konstantní vylepšování jednoho ze tří hrdinů, kteří se liší bojovým arzenálem a nabídkou unikátních

schopností. Online multiplayer umožňuje libovolné a pohodlné připojení/odpojení, ale lokální spolupráce chybí a je slíbená na léto.

Po dokončení kampaně zábava nekončí – hráčům se otevírají obtížnější výzvy i možnosti vývoje. Zároveň ale nastupuje stereotyp, který by vyřešila větší variabilita zbraní. Vzhledem k nízké pořizovací ceně ovšem není co řešit.

PLATFORMY: PlayStation 4 **CENA:** 549 Kč

Už zase skáču přes kaluže

Vysportovaná kráska Faith si na svou další parkourovou jízdu musela počkat téměř osm let, ale nedostalo se jí takové pozornosti, jakou by si zasloužila. **MIRROR'S EDGE CATALYST** se odehrává v otevřeném

světě futuristického města, avšak postrádá jiskru a původní, ryze lineární zpracování jí slušelo mnohem více.

Snad žádná stránka hry není dotažená na sto procent, jako by autoři vlastně

nevěděli, jakým směrem se vydat. Vlačný příběh a aktéři kupředu netáhnou, parkour v prázdném prostředí brzy začíná nudit a otravné souboje jsou pouze do počtu.

Texturám chybí v konzolových verzích ostrost, a ani grafika nevyrazí dech. Pochválit tak můžeme jen skvělý soundtrack a zvukovou stránku hry. Zbytek se topí v šedém průměru.

PLATFORMY: PC, PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 1699 Kč

HRA MĚSÍCE

Rozlučka s Geraltem

Nové zakázky pro legendárního Zaklínače.

Opulentní dobrodružství charizmatického Vědmáka rozšířily od vydání RPG **ZAKLÍNAČ 3** dva nové přídatky – Srdce z kamene a **O VINĚ A KRVÍ**. Oba jsou k dispozici s profesionálním českým překladem.

Zatímco první nabízí jednu z nejlepších questů a během deseti hodin se odehrává ve starém známém Velenu, aktuální novinka hráčům otevírá téměř třicetihodinový zážitek v proslulých vinicích vévodství Toussaint. Kromě hlavní dějové linky je k dispozici spousta ved-

lejších úkolů, možnost vylepšování vlastního panství a nechybí unikátní souboje s bossy.

Do hry rovněž přibyla bojová výbava, možnost barvení brnění, nový systém mutagenů, přehlednější inventář a další vylepšení. Z pestrobarevného Toussaintu se vám nebude chtít odcházet i díky úchvatnému soundtracku. Zkrátka rozloučení ve velkém stylu.

PLATFORMY: PC, PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 799 Kč

SOUTĚŽ

O HRU OVERWATCH

Král multiplayerových kompetitivních akcí přichází! Se společností **ABC DATA** jsme připravili soutěž o čtyři kusy akční pecky **OVERWATCH** (2x pro PlayStation 4 + 2x pro Xbox One) a čtyři trika, figurky Winstona a medaile s motivem hry. Stačí zodpovědět soutěžní otázku a být mezi čtyřmi šťastlivci.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Z DÍLEN JAKÉ FIRMY POCHÁZÍ **OVERWATCH**?

- A) Blizzard
- B) Valve
- C) Epic Games

Odpovědi pod heslem **OVERWATCH** se svou adresou zasílejte do **12. 8.** na adresu redakce: playboy@playpress.cz

PLAYPRESS, Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4, e-mail: playboy@playpress.cz

1995/96

2015/16

jihostroj

JIŽ 20 LET JSME
JEDEN TÝM

www.jihostroj.com

KNIHA MĚSÍCE

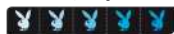
Pokračovatel rodu

Pokud jste unaveni všelijakou snahou romanopisců šokovat či křečovitě vytvářet efektní příběhy, pak bude Pokračovatel rodu (vydala Mladá fronta) nizozemského novináře **Alexandera Münninghoffa** (1944) tabletkou štěstí a úlevy.

Ten totiž jenom vypráví velmi složité příběhy členů vlastní rodiny, které měly neblahý vliv i na něj, protože právě on měl být podle svého dědečka jakožto prvorozený vnuk oním „pokračovatelem rodu“.

„Starý pán“ si velice zakládal na svých holandských kořenech, ale rodina patřila hlavně k takzvaným baltským Němcům. V meziválečné Rize se takové podnikatelské štiny, jakou byl autorův děd, podařilo zbohatnout přímo pohádkově. A to i díky známosti s lotyšským prezidentem – obyčejnými Lotyši baltští Němci vlastně opovrhovali. Jenže panovačnost „starého pána“ poněkud zmrzačila jeho potomky, kteří ho buďto nenáviděli, nebo se stali jeho posluhy. Autorův otec byl největším rodinným rebellem, a tak se dal na začátku druhé světové války naverbovat do SS, což jeho otec neschvaloval, ale obchodně to během války využít dokázal... Košatý příběh je opravdově fascinujícím čtením. Jak hrozné, jak prosté – jako život.

TEXT ONDŘEJ HORÁK ■ FOTO ARCHIV

Postav hlídku

Harper Lee (1926–2016) měla velmi blízko k jednomu primátovi – mohla se totiž nezpochybnitelně stát člověkem, který sice vydal knihu, ale nikdy nevydal knihu špatnou. V roce 1960 totiž publikovala román *Jako zabít ptáčka*, který se okamžitě stal bestsellerem a byl ověnčen i Pulitzerovou cenou. Předtím nic a potom taky nic. Úžasný příběh o tom, jak autorka nepodlehla mediálnímu ani nakladatelskému tlaku, ale dostal trhlínu nedlouho před její letošní smrtí. Vloni totiž najednou vyšla další kniha, na jejíž obálce bylo jméno Harper Lee... A navíc šlo o velmi podobný „jižanský“ příběh, jaký přinesl *Jako zabít ptáčka*, jenom vyprávěný v jiném čase a poněkud jinak. *Postav hlídku* (vydala Mladá fronta) tedy poněkud kazí onen úžasný příběh „jednou a dost“ a taky narušuje onen původní příběh, kde je dobro a zlo jasně patrné a dobro také vítězí. *Postav hlídku* totiž již není nahlíženo z pohledu malé holčičky, nýbrž z pohledu dívky na dvádání... Tento román sice rozhodně *Jako zabít ptáčka* nepředčí – navíc si navzájem zbytečně „stíní“ –, ale na druhou stranu je třeba taky dodat, že v současném literárním kontextu jde pořád o dílo vynikající.

Putin a putinismus

U nás nikdo takový zatím není. I když možná by bylo lepší namísto tvrzení chtít ujištění: U nás nikdo takový zatím není, že? Když člověk vidí, co se začalo dít po volbách v Polsku, co dělá v Maďarsku Orbán a v Turecku Erdogan, má pocit, že se nad demokratickou Evropou začínají stahovat mračna. A hlavním důkazem toho, že když někde skončí komunismus, ještě to neznamená, že tam bude hned demokracie západního typu, je pak pochopitelně Rusko. Historik **Walter Laqueur** (1921) přináší v knize *Putin a putinismus* (vydal Prostor) popis tohoto stavu. Svazek s podtitulem *Rusko a perspektivy jeho soužití* se Západem začíná už v době komunismu a přes Gorbačova se dostává k Jelcinovi a k tomu, jak se k moci dostal bývalý kágébak Putin, který se na prezidentském a premiérském postu točí s loutkou Medveděvem. V té vši ignorantské hrůze je spojena arogance velké země cítící ukrývenost a taktéž pocit vyvolenosti. Pokud totiž na konci války rudoarmějci kradli hodinky, dnes křupanští ruští turisté neumí ani pozdravit, ani poděkovat, natož že by předpokládali, že někdo nemluví rusky. Tady to všechno začíná a taky končí!

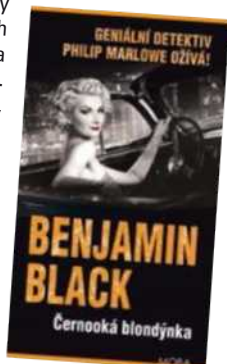
Voliéry

Je to bohužel jenom takové pomalé zamávání. Ale co se týče české literatury, jistě budou *Voliéry* (vydalo Druhé město) patřit mezi těch málo práz, které budou stát za to, abychom si je z letošního roku zapamatovali. A je to tak vlastně normální, protože se to týká všech knih, které **Zuzana Brabcová** (1959–2016) kdy vydala. Nebylo jich totiž mnoho. Již v roce 1987 publikovala v exilovém nakladatelství román *Daleko od stromu* a stala se první laureátkou Ceny Jiřího Ortena. Největší čtenářský ohlas zaznamenal její třetí román *Rok perel*, patrně i proto, že se věnoval lesbické lásce. V roce 2012 pak vyšel poslední román *Stropy*, který získal Literu za nejlepší prózu. *Voliéry* tak vychází už z pozůstalosti této vynikající a zdrženlivé autorky a vlastně navazují na *Stropy* – v popisu životního uvádání, ztracení směru, protože kompas snažení se jaksí porouchal. V deníkových zápisech čteme o bloudění mezi nicotou, lékařskými ordinacemi a chodbami úřadů práce. A je zvláštní, že sice vidíme, jak je vypravěčka čím dál „mimo“, ale zároveň dokáže tak přesně – a často i zábavně – popisovat to, co se děje kolem. Všechno je to přece směšné...

ČERNOOKÁ BLONDÝNKA

Jistě znáte ten film s Humphreym Bogartem, kde hraje Phila Marlowa... Ano, Hluboký spánek. Nebo ten film s Jackem Nicholsonem, kde Roman Polanski rovněž skvěle vystihl atmosféru z Chandlerových detektivek... Jistě, Čínská čtvrt. A pak je tu taky ta divadelní parodie, protože Češi prý neumějí nic jiného než parodie, Mazaný Filip hraný divadlem Sklep. Protože Raymond Chandler a jeho krimi příběhy se soukromým detektivem Philem Marlowem jsou prostě pojmem – bankovkou, která platí po celém světě. A pak je tu jistý **JOHN BANVILLE** (1945), významný irský prozaik, který ve svých modernistických románech navazuje třeba na Vladimíra Nabokova a získal za ně Man Bookerovu cenu či Cenu Franze Kafky. Ovšem již několik let se baví – a taky žije – tím, že pod pseudonymem **BENJAMIN BLACK** píše detektivky z Dublinu padesátých let, jejichž hlavním hrdinou je alkoholou holdující patolog Quirke. Proto přišla zajímavá zakázka – navázat na chandlerovské umění. John Banville výzvu přijal a v *Černooké blondýnce* (vydala Moba) ukázal, že není žádný nazdár. Kdo by teď jel na dovolenou bez ní, byl by úplný blázen.

SPOLEČNÝ BOJ SE ZVŮLÍ FINANČNÍCH ÚŘADŮ

Zažíváte nezákonné chování a šikanu ze stran Finančních úřadů a mlčíte ?

Zadržují Vám Vaše peníze a znemožňují podnikání ?

Pojďme se jim společně postavit !

Přestaňme si mlčky nechávat toto nezákonné jednání líbit.

Zákony neplatí jen pro nás - pro lidi, ale i pro ně.

Pojďme je to společně naučit.

Pojďme jim ukázat, že oni jsou tu pro nás, ne my pro ně !

NOBISCUM DEUS

WWW.A-C-A-BI.CZ

ALBUM MĚSÍCE

Šesté studiové album si krátce po oslavě třicetiletých narozenin na scéně nadělila skotsko-americká parta **Garbage**. Jmenuje se **Strange Little Birds** a ukazuje, že spojení post-grunge a roku 2016 může být nečekaná zábava.

Epochální návrat **Garbage**

Strange Little Birds

Pod producentským dohledem bubeníka a perkusionisty kapely **Butche Viga** vznikla šestá studiová nahrávka skotsko-americké formace **GARBAGE**. **STRANGE LITTLE BIRDS** nechybí upřímnost ani skvělé refrény, nemluvě o jedinečném vokálu **Shirley Manson**. A je dost možné, že se jedná o to nejlepší album, které od svého eponymního debutu v roce 1996 vydali!

Jedenáct nových skladeb se vrací tam, kde **GARBAGE** v roce 1996, kdy vydali veleúspěšné eponymní album, začínali; na **STRANGE LITTLE BIRDS** nechybí emoce ani syrová sóla, která náladou evokují malé zaplivané hospody poloviny 90. let. Zároveň je tu ale zastoupena i neoddiskutovatelná hvězdná kariéra, kterou mají frontmanka **Shirley Manson** a spol. za ta léta za sebou.

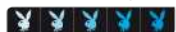
Dobře to dokresluje pilotní singl **Empty**, který byste z fleku označili za hitovku, jež vás v 90. letech někde po cestě minula. **Shirley** je tu opět (stejně jako na zbytku desky) vokálně zcela nezaměnitelná, v textu pak s přirozeností sobě vlastní dává na oddiv své nejistoty i noční můry.

A to je to, co na téhle kapele bylo boží tehdy i dneska: **Garbage** si prostě na nic nehrají, a to i přesto, že prodali přes sedmáct milionů desek. Pro natočení pilotní skladby si je vybral

sám milovník neprotřepaného i nezamíchaného martini, a i když nakonec ani jednu sošku nezískali, mezi své úspěchy si můžou zapsat hned dvě nominace na Grammy.

Garbage zůstávají věrni všemu, proč si tehdy získali množství fanoušků. Na solidní hudební základ kombinující akustiku s elektronikou, velké refrény i až nahodile znějící rify staví jedinečný vokál **Shirley Manson**, u kterého vás nebaví poslouchat jen jeho nezaměnitelné zabarvení, se stejným nadšením hltáte i každou větu, kterou charizmatická zpěvačka vypustí z pusy.

Strange Little Birds je jedno z nejnežnějších děl, která **Garbage** stihli vytvořit. A ukazuje také, že i když je post-grunge zrovna opět v kurzu, je někdy dobré se maličko zastavit a otočit se zpět. Protože i přes drobné nedostatky bývá originál často tím nejlepším.

The Avalanches

Senzace počátku nového milénia, samplovací čarodějníci **The Avalanches** po šestnácti letech konečně navazují na skvělé debutové album **Since I Left You**. Novinka se jmenuje **Wildflower** a bez řečí obstojí i v momentě, kdy vás tihle

Australani před lety z nějakého záhadného důvodu obešli. **Wildflower** je plně retra, hip-hopu a hlavně vtipu, za který si je dneska zamilujete úplně stejně, jako jsme je milovali už tenkrát.

Neil Young

Po albu **Monsanto Years** z loňského roku vydává jeden z nejhlasi-
tějších eko-bojovníků posledních let nové album s názvem

Earth. **Neil Young** ho natočil během svého loňského turné spolu s rockery **Promise of the Real** a je tu celkem 13 přepracovaných, ekologicky laděných skladeb, smíchaných

s autentickými zvuky přírody. Asi nic převratného, ale **Neilovu** projevu stojí i tak zato dát šanci.

Tegan & Sara

Kanadská sesterská dvojice přichází se svým už osmým albem **Love You To Death**.

Producentské taktovky se už podruhé ujalo eso **Greg Kurstin** (například **Adele**, **Ellie**, **Lilly**, **Kylie** nebo **Billy Idol** či **Beck**) a společně vytvořili deset nových skladeb, které ukazují, že i pop může být neod-
diskutovatelně inteligentní žánr, který si zamilujete, aniž byste se za sebe museli stydět.

ZAŽIJTE NEJLEPŠÍ HUDEBNÍ FESTIVAL TOHOTO LÉTA!

Už za pár dní se koná další ročník festivalu **Sziget**, který už tradičně probíhá na ostrovech v **Budapešti**. A pokud sníte o hudební události, na které vystoupí vaši oblíbenci ze všech možných i nemožných žánrů, které vás napadnou, v **Maďarsku** se vám to i letos mezi **10. a 17. srpnem** zase splní.

Hlavní hvězdou fanoušků kytarové scény jsou podle všeho Briti **Muse**, kteří do země skvělého vína přivážejí své zatím poslední, v pořadí už sedmé album

Drones. Sekundovat jim budou krajan **Bastille**, také **High Flying Birds** **Noella Gallaghera**, superskupina **The Last Shadow Puppets**, **Sum 41**, **Kaiser Chiefs**, **Bloc Party** nebo **Bullet For My Valentine**.

Milovníci black music či houpavých beatů si jistě nenechají ujít sexy **Rihannu**, legendárního **Manu Chaua**, **Tinie Tempah**, fúzujícího Brita **Naughty Boye** nebo mexické **Molotov**. Fanoušci elektroniky pak jistě ocení **Davida Guettu**, **The Chemical Brothers**, **Sigur Rós**, **Johna Newmana**, **Die Antwoord**, **Róisín Murphy**, producenta **Wilkinsona**, dále **Hardwella** nebo živé vystoupení legendárních **UNKLE**.

Maďarský **Sziget** toho nabízí ale mnohem víc, například instalace moderního výtvarného umění pod souhrnnou hlavičkou **Art of Freedom** nebo řadu divadelních představení, sportovních aktivit či performance. To všechno bude probíhat od **10. do 17. srpna na ostrově Óbuda** nedaleko centra **Budapešti**, takže pokud máte zrovna čas, jeden z nejlepších evropských festivalů byste si určitě neměli nechat ujít.

RIHANNA

MISS CZECH PRESS MISS CZECH PRESS 2016

CELOSTÁTNÍ PROJEKT SOUTĚŽE KRÁSY

přihlaste se do III. ročníku soutěže
od 1. července do 22. srpna 2016
na

www.misspress.cz

více info na

MISS CZECH PRESS

KLUB
LÁVKA

Finále III. ročníku
se uskuteční v **září 2016**
v Klubu Lávka v Praze.

Simona Borzíková
úřadující
Miss Czech Press 2015

HLAVNÍ PARTNER:

CHANGHONG
Make Your Imagination Fly

BABOR
BEAUTY SPA

PARTNER:

KAMIKAZE ∞ SHIFT

MEDIÁLNÍ PARTNER:

METROPOL

GRAND PRINC
MEDIA

REAPRESS

PLAYBOY

MODA.CZ

activevision

KULTURA.CZ

GAMA RADIO

vipstory.cz

denik.cz

one
Czech Republic

darothore

BULVAR 24

Sever
Český rozhlas

EUROPE MC

HTS

VAŠE LITOMĚŘICKO 24.cz

REGIO

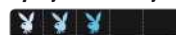
TIP SERVIS

DVD MĚSÍCE

Bůh proti člověku,
Superman proti
Batmanovi.
Komiksové ikony
svedl poprvé
dohromady režisér
Zack Synger.
Henry Cavill a **Ben
Affleck** tak budují
most do nového
komiksového světa.

Stejně jako má studio Marvel spadající pod Disneyho svůj vesmír, v němž se odehrávají a prolínají příběhy Avengers, výrazně později, ale přece, chytají dech s platformou nového universa i Warneri, aby připravili prostor pro nová dobrodružství Ligy spravedlivých. Tedy komiksových postav z dílny DC Comics. Prvním krokem byl už **SYNGERŮV** Muž z oceli, který představil **HENRYHO CAVILLA** jako novodobého Supermana, ovšem kritiky zůstaly vlažné. A situace se bohužel opakuje, byť nyní komerční potenciál tvůrci opírají o další rafinovaný trik: postavit proti sobě Supermana a zároveň Batmana. Poprvé v dějinách hraného filmu se tak tihle dva ocitají na plátně oba a jejich střet měl být vzrušující okamžik. Jenomže jako se romantická komedie neobejde bez potřebné chemie mezi hlavními hrdiny, aby jiskra přeskočila, musí

to fungovat i v akčním filmu mezi soupeři, aby to pořádně třesklo. Bohužel Syngerově dalšímu pokusu o představení a zalidnění funkčního a fungujícího prostoru, v němž Liga spravedlivých začne dobývat pozice v srdcích komiksových fanoušků, opět chybí koncentrace, pevnější scénář bez zbytečných odboček, důraz na to podstatné, včetně vnitřního světa a emocí hrdinů. Jistě, jsou to superhrdinové a tedy něco víc, jak nám tvůrci neustále opakují. Právě tady ale možná spočívá i největší slabina. Synger je zručný filmař, kopíruje komiksový svět, ale nevdechl mu život. Nejen souboj ikon, ale také muž proti muži, o to tu jde. Možná by pak humor vyhrál i nad patosem, což by bylo ještě cennější vítězství.

BATMAN VS. SUPERMAN: ÚSVIT SPRAVEDLNOSTI

Ave, Caesar!

Josh Brolin je hlavní hvězdou nové komedie bratrů **Ethana** a **Joela Coenových**, v níž si podávají ruce hvězdy jako **George Clooney**, **Scarlett Johansson**, **Ralph Fiennes**,

Tilda Swinton či **Channing Tatum**. I v příběhu se to hemží superstar, točí se totiž velkofilm Ave, Caesar! a producent **Eddie Mannix** je mužem, který dokáže ve studiu vyřešit všechny problémy. Od afér, výbuchů i neurotických záchvatů hvězd přes jemnou diplomacii v minovém poli emocí slavných celebrit až třeba po únos. Možná vám tihle Coeni budou připadat trochu sebestřední, oni se baví. A divák? No občas tápe, ale když je milujete...

Táta je doma

Zatímco u bratrů Coenových člověk očekává vyšší ambice, u komedie s **Willem Ferrellem** ví zpravidla hned, na čem je. Teď si to **Will** rozdává v otcovském souboji s **Markem Wahlbergem**

a v režii **Seana Anderse**, který natočil například filmy **Millerovi** na tripu či **Šéfové** na zabítí 2, jim to jde dobře dohromady. Děj je prostý – **Sára** má děti s **Dustym**, zábavným floutkem, který do role táty nějak nedospěl. Tak je vychovává s **Bradem** – slušným, hodným, nudným, seriózním. Po letech se opět objeví **Dusty** a chce na své tatkovské místo. A vzplane válka, slušňák **Brad** se totiž nezdá.

Lída Baarová

Drama jedné z našich nejslavnějších a nejkrásnějších hereček, která se uprostřed nejvyšších mocenských kruhů stala obětí svého půvabu, slávy a nesmírně složitě doby,

patřilo k nejočekávanějším filmům roku. Režisér **Filip Renč** měl v silném a pravdivém příběhu velkou devízu, bohužel jej nedokázal prodat tak, jak by si zasloužil. Je tu však přesto řada důvodů, proč jej vidět: zajímavé obsazení (byť charisma hlavních postav nedosahuje síly reálných předobrazů), dobová atmosféra a spousta detailů a drobnokreseb, které dávají příběhu větší hloubku, než rádoby efektní sólo pro oheň a protězu hlavní milostné scény.

ULICE CLOVERFIELD 10

Komorní mysteriózní thriller, v němž si téměř celou dobu tvůrci vystačí s jednou podzemní „dvougarsonkou“ a třemi herci. Ovšem úžasnými. Debutující režisér **DAN TRACHTENBERG** natočil v produkci **J.J. ABRAMSE** (podepsaný i pod filmem Cloverfield tedy Monstrum z roku 2008) napínavou hříčku o tom, co možná je, možná není, o záchraně a katastrofě, o svobodě, šílenství a jeho hranicích, o monstrech kolem nás..., ale ne, pokračování Monstra ve filmu opravdu nehledejte. Na začátku sledujeme **MARY ELIZABETH WINSTEADOVOU** v roli Michelle, jak utíká z domova pravděpodobně od manžela. Zdrhá tak rozhozená, že s autem sjede ze srázu, a když se probere z bezvědomí, zjistí, že je připoutaná k topení v dokonale vybavené podzemní kobce se dvěma muži. **Howardem (JOHN GOODMAN)**, který útulné hnízdečko vystavěl jako bunkr v obavě před světovou katastrofou a **Emmettem**, chlápem, který mu v budování úkrytu pomáhal. Informace zní: máš štěstí, svět právě přestal fungovat a my jsme v širokém okolí jediní přeživší. Jenže je **Howard** blázen? Je útek řešení? A dá se vůbec utéct? Atmosféra dusná a děsivá, příběh pěkně vystavěný i natočený z mála, moc pěkný film.

TEXT KRISTINA JANOVÁ ■ FOTO ARCHIV

MUDr. Ján Pilka

Majitel a plastický chirurg kliniky

Aesthevita, estetic medicine

Jak vidíte budoucnost estetické medicíny?

„Estetická medicína má už dnes své místo v životě lidí a zájem o ni se bude neustále zvyšovat. Člověk, který je spokojený sám se sebou, má v pořádku sebevědomí, je šťastný, tak vyzařuje pohodu, je daleko aktivnější jak v profesním životě, tak ve svém soukromí. To nakonec dokázala i nedávno zveřejněná dlouhodobá studie výzkumného ústavu. Podle ní ženy a muži, kteří vypadají dobře a jsou krásní, mají lepší zaměstnání a jsou lépe odměňováni.“

Co je pro Vás symbolem opravdové krásy?

Nemohu tady jako lékař mluvit o mých představách krásy. Každý máme jiný vkus a vnímání krásy je opravdu velice subjektivní. Krása vychází hodně z nás, když jsme se sebou spokojeni. A k tomu, abychom byli spokojeni pochopitelně přispívá, když vypadáme podle svých představ. Tomu se snažím jako plastický chirurg pomáhat.

Rozmluvil jste už nějakou operaci klientům, kteří ji chtěli, ale nebyla pro ně vhodná?

Rozhodně ano. Vždy jde v první řadě o zdraví, a pokud by plastická operace měla mít negativní vliv na zdraví mých klientů, pak jim nemohu výkon doporučit.

Jaké zákroky na své klinice operujete?

Na naší klinice máme skutečně velice široké spektrum operačních výkonů. Vezmu-li lidskou postavu od shora dolů, tak není nic, co bychom neuměli upravit a zkrášlit. Ať budu mluvit o faceliftu, browliftu, očních víčkách, krku, prsou, pažích, břichu, pozadí, stehem, kolenou a lýtkách. Provádíme augmentace, liposukce v různých metodách, abdominoplastiky. Jednoduše řečeno pomáháme přirodě podle přání klienta.

Zúčastňujete se světových kongresů?

Samozřejmě, každý lékař se musí neustále vzdělávat a poznávat novinky v medicíně.

Jste specialistou na metodu Lipotransfér.

Čím Vás tak zaujala?

„Metoda lipotransfér nebo lipografting, je metoda přenosu vlastního tuku. Je to skutečně převratná metoda v plastické chirurgii. Umožňuje ženám, ale i mužům odstranit tuk z oblastí, kde jim vysloveně vadí a hyzdí je, do partií, kde ho naopak uvítají a bude jim slušet. Ale je to velmi obšírné téma a opravdu se nevejde do jednoho rozhovoru.“

Jak vidíte muže a plastické operace.

„Plastické operace byly pro muže dříve tabu, dnes už jsou běžnou záležitostí. Když se ohlédnu několik let nazpět, byly to většinou ženy, které přicházely s přáním změnit svůj vzhled k lepšímu. Muži byli v tomto tématu konzervativní. Když to srovnám s dnešní situací, musím konstatovat, že postoj mužů vůči plastické chirurgii už není takové tabu a na naší kliniku jich přichází stále více.“

O jaké zákroky mají muži zájem?

„Nežádanějším zákrokem, prováděným většinou v lokální anestezii, je blefaroplastika neboli operace očních víček.“

O blefaroplastiku mají zájem muži především v pozdějším věku. Estetický důvod nebývá tím hlavním. V tomto případě muži podstupují zákrok hlavně z důvodu zdravotního, kdy jim nadbytek kůže na očních víčkách způsobují zhoršené vidění, oči musí více namáhat a tím často dochází k bolestem hlavy nebo i k slzení očí.“

Ženám se příliš nelíbí muži s břichem. Co s tím?

„Muži s břichem jsou v některých destinacích naopak žádaní. Ale pro ty, které jejich větší břicho skutečně trápí a nemohou se zbavit nadbytečného tuku žádným přirozeným způsobem, umíme pomoci a také pomáháme. A to liposukcí. To znamená, že jim odsajeme potřebné množství tuku. Po operaci musí nosit kompresivní prádlo. I muži tak dnes vědí, co ženy pro krásu všechno podstupují.“

Pak už stačí jen posilovna?

„V mnoha případech ano, posilovna pomůže zpevnit mužské břicho po liposukci. V některých případech však bylo tuku tolik, že po odsátí vznikly kožní převisy.“

Právě tento problém řeší plastická operace nesoucí název abdominoplastika.

Je to jedna z nejčastěji prováděných operací u mužů, kteří potřebují odstranit převisy kůže.“

A další metody oblíbené u mužů?

„Nejen ženy řeší velikost svých prsou, i muži vyhledávají pomoc plastických chirurgů z důvodu nespokojenosti se svými prsy. Pro muže bývá tento problém choulostivý. Mluvíme o gynekomastii neboli jednostranném či oboustranném zvětšení prsní žlázy u mužů. S tímto problémem se můžeme u mužů setkat už od pubertálního věku až po dospělost. Někteří se s gynekomastií dokáží srovnat velmi dobře, ale mnohým působí značné komplexy. Sebevědomí je podstatnou stránkou naší osobnosti a na naší klinice umíme ke zdravému sebevědomí každému pomoci.“

Jaké je Vaše životní krédo?

Mým životním krédem je zdraví. Proto jsem plastickým chirurgem, protože ten, kdo se cítí dobře ve svém těle je spokojený a psychika má obrovský význam i pro fyzické zdraví.

Co chystáte v nejbližší budoucnosti?

„Co je nejbližší budoucnost? Čas je velice relativní. Předě mnou nyní stojí výstavba nové budovy kliniky. Nechci prozrazovat kde a kdy to bude, ale naši klienti se mohou těšit na velice příjemné prostředí v krásné lokalitě Prahy.“

INTERVIEW

MIROSLAV LIDINSKÝ

Válečný veterán v čele Úsvitu

TÉMA

VYŠETŘOVACÍ KOMISE

Česká specialita pod lupou

DOBRODRUŽI

JINDŘICH BÖHM

Jak se potápět k vrakům

20 OTÁZEK

PAVEL MANG

Vašek z cirkusu Humberto
a jeho hodinky

HITPARÁDA

NEJVĚTŠÍ JACHTY SVĚTA

STORY

MUHAMMAD ALI

Příběh pokračuje...

SEX

DO POSTELE S CHLAPEM, NEBO S CHLAPCEM?

KNOW HOW

UMĚNÍ BEZTRESTNÉHO FLIRTU

SPORT

VYCHYTÁVKY PRO LEPŠÍ BĚH

Beau

Dívka ze země tulipánů

Mercedes-Benz CLA 180, uvedená splátka je platná pro plátce DPH na dobu 36 měsíců. Pojištění je osvobozeno od DPH. Kombinovaná spotřeba 5,4–5,7 l/100 km, emise CO₂ 125–133 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní a nemusí přesně zobrazovat zvolenou výbavu vozu.

Operativní leasing ... prostě jen jezdíte

CLA měsíčně
od 9 800 Kč bez DPH*

*www.mercedes-benz.cz

Mercedes-Benz Financial

M3000
charouz

M 3000, a.s.
Šaldova 36, 186 00 Praha 8 – Karlín
tel.: 222 896 111, www.m3000.cz

až
míst 7

Obklopí vás luxusem, projede i peklem. Nový Hyundai Santa Fe

Nový Hyundai Santa Fe je luxusní a neohrožený vůz, který svým komfortem, výkonem, prostorem, bezpečností a vyspělými technologiemi zajistí vaše pohodlí, ať se stane cokoli. Do děje vás vtáhne dvousetkoňový motor 2,2 CRDi s inteligentním pohonem všech kol, adaptivní tempomat, 360° kamerový systém, prémiové zpracování interiéru i obří zavazadlový prostor.

Nyní dostupný i v 7sedadlovém provedení. Více na Hyundai.cz

NEW THINKING.
NEW POSSIBILITIES.

Hyundai Santa Fe – kombinovaná spotřeba: 5,7–9,4 l/100 km, emise CO₂: 149–218 g/km

Fotografie je pouze ilustrativní.